

Een stukje wijzer over het Weiver

Tegenwoordig is het lint aan de noordkant van het Weiver vrij dicht bebouwd. Dat was een kleine 200 jaar geleden wel anders. De eerste bebouwing die je tegenkwam als je vanuit de Kerkbuurt kwam, was een huis waar later de panden Weiver 29 en 35 zouden komen.

Dat oude huis was anno 1832 eigendom van een zekere Jacob Heijmenszn Bogh. Zijn zoon en schoondochter werden in 1848 eigenaar en bouwden twee nieuwe huizen op het perceel, tegenwoordig Weiver 29 en 35. In 1892 werd timmerman Cornelis Janszn Kruijt eigenaar en rond 1900 werden beide huidige panden gebouwd.

Westelijk van deze bebouwing lagen dus begin 19e eeuw enkele weilanden. Net voorbij de bocht was dat allereerst een weiland van 11,60 are, eigendom van de familie Kuijt en later Molenaar. Pieter Molenaar Jzn bouwde in 1912 een dubbel woonhuis met een schuur, het latere Weiver 17 en 19. Een jaar later verkocht Molenaar het woonhuis en bijbehorende gronden aan het schildersduo Nicolaas Luttik en Hessel Kwast. Wat betreft de laatste van die twee was een geschiktere achternaam gezien zijn beroep niet denkbaar! Op 28 januari 1913 dienden Luttik en Kwast bij de gemeente Westzaan een verzoek in om een schilderwerkplaats te mogen bouwen, schuin achter Weiver 17-19. Het verzoek werd gehonoreerd en zo verrees er in het voorjaar van 1913 iets inverdan de schuur met zelfstandig adres Weiver 21. Het compagnonschap tussen Luttik en Kwast heeft niet heel lang geduurd, vanaf 1916 ging Luttik alleen verder en Weiver 17-21 werd op zijn naam gesteld. In 1918 verkocht Luttik het geheel aan timmerman en winkelier Outgen de Vries uit Zaandam. De Vries had heel wat meer percelen in het dorp in eigendom, bijvoorbeeld van 1926 tot 1959 Zuideinde 202 en ook korte tijd J.J. Allanstraat 308, net ten noorden van de voormalige cacao-fabriek van Goortes maar hij woonde zelf niet in het dorp. Navolgende eigenaars van Weiver 17-19 en de werkplaats Weiver 21 zijn Ch.G. Blankert (bakker) W.J. Bakker Jzn (kantoorbediende). De bestemming van de vroegere schilderwerkplaats in die tijd is niet duidelijk, maar het verhaal gaat dat er ooit een wasserij in gevestigd was. Wellicht was dat toen? Hoe het ook zij, begin jaren '30 werd Pieter van der Blom, een "koopman in brandstoffen" eigenaar. Hij herbouwde het pakhuis in 1935 en richtte het in als magazijn. Midden in de Tweede Wereldoorlog werd blikfabrikant J.F. Kriek eigenaar.

In 1959 kocht loodgieter Hermann R. Hauzendorfer het pakhuis en richtte het in als magazijn. De Oostenrijkse Hauzendorfer was in 1948 voor zichzelf begonnen als smid. Op Weiver 25 startte zijn vrouw een winkel in huishoudelijke artikelen. Voor 1860 was dat perceel ook nog onbebouwd maar timmerman Dirk Koster had dit houten pand in genoemd jaartal gebouwd en jaren lang was er een slagerij in gevestigd. In 1885 kwam er een eerste bergplaats bij, in 1906 vervangen door een tweede en in 1948 bouwde Hauzendorfer opnieuw een schuur. Koster's kleinzoon Dirk heeft het pand Weiver 23 met de typische Mansarder-kap in 1927 gezet. Zijn 12-jarige zoon Dirk (de 4e op rij, 1915-1983) legde op 25 juli 1927 de eerste steen.

In 1966 vergrootte Hauzendorfer de werkplaats op Weiver 21. Vandaag de dag woont en werkt zijn kleinzoon Otto Hauzendorfer nog steeds op deze plek. Tot zover de historie van Weiver 17-35 in een notendop.

Jan van der Male

Achterzijde van de schuur Weiver 21

Weiver 29

Naschrift:

Jan van der Male Via via kreeg ik van een wat oudere Westzener nog wat extra informatie. Op 18 december 1959 kocht H. Hauzendorfer de schuur Weiver 21. Voordien was dat de Wasserij Voogt. Hauzendorfer, die sinds 1948 op Weiver 25 woonde, verhuisde de smederij nu naar de schuur nummer 21 en richtte Weiver 25 in als showroom. Overigens, schilder Luttik, die de schuur begin 20e eeuw in eigendom had, woonde op Weiver 19 en liet later aan de overzijde Weiver 24 bouwen. Met dank aan **Dini van Schie**.